

περίξ του δένδρου αύτού, ή αύρισκετο και το πτώμα του Τζούλη. Άλλ' όσον και άνθρευνσαν σήμερην έλειπεν την περιοχήν, — την κοίτην του γειμάρρου, τους βράχους, τους θάμνους, — δεν κανείς άλλος.

Ο ίδιος ο Μαρκήσιος διηγήθηνε τας έρευνας, ο δε Λουλού, ο περισσότερον ένδιαφέρομενος, είργατε ούσον δύο Μαρκίνιοι.

Άλλ' είς μάτην, «Ο Τζούλης δέν εύρισκετο πουθενά. Καὶ οἱ Μαρκήσιοι ἀρχίσε νὰ ὑποπεύσται μὲ λύσσαν, οὐτὶ τὸ διαβολόπαθο εἴχε γλυτώσῃ.

Εἰς τὴν ὑποψίαν αὐτὴν τὸν ἐστήριξεν η θέα τοῦ σχοινίου, μέρος τοῦ ὅποιου ἔκειματο ἀκόμη ἀπὸ τὸν κορμὸν του δένδρου.

«Μ' αὐτὸν τὸ σχοινὶ θὰ καταρθίωσε ὁ κατεργάρης νὰ κατεῖη, ἐψιθύριζε μόνος του ο Μαρκήσιος καὶ τώρα γύρευε τον!... Ο κ. Δίκ θὰ γίνη ἔξω φρεγῶν, κ' ἔγω ποὺ ἡλπίζεις γενναῖο φιλοδωρημα, πρέπει τώρα νὰ παροιτήσῃ. Τι μου κάνει τὸ παλιόπαθο!...»

«Επὶ τὰ ἵκη του Τζούλη.

Ούτω μανολογῶν, ο Μαρκήσιος ἔσηκολεύει τὰς ἔρευνας του. Μετ' ὅλιγον, εἰς ἔνα μέρος του βράχου, εἶδε κηλίδας αἵματος. Η ἄγκαραψίς αὐτὴ τῷ απέδωσεν ὅλιγον θάρρος.

«Νά, νά, εἶπεν εἰς ἔνα τῶν συντρόφων του. Θὰ ἐπληγώθῃ καὶ θὰ ἐπῆγε νὰ φοβήσῃ πάρα κάτω. Ας φένωμε ἀκόμη, σύντροφοι, οὓς ψάχωμε!»

Ἐξαφάνισαν, κραυγὴ χαρᾶς εἰλύσεις τὴν προσσχήν, ὅλων πρὸς τὸν Λουλού. Ο

σέκι κ' ἔνα κομμάτι χαρτοπανία!.. Κάπου οὐ εἶναι γωρίς ἀλλο!

Καὶ μὲ τὴν λεπτήν, τὴν ἀδύνατον φωνήν του, τὴν ὅποιαν κατέπνιγεν ὁ φιλόβοος τοῦ βράχου, οἱ Λουλού πήγασε γάλακτον.

— «Τζούλη!.. Τζούλη!.. ποῦ εἶσαι;

Ο κ. Δυπὸν ἔτρεξεν ἀμέσως καὶ τοῦ ἀρπάζειν ἀπὸ τὰ χεριά τὰ δύο πράγματα που εἶχεν εύρι.

Ενώ τὰ ἔκυπτασε, τὸ πρόσωπόν του ἔφωτος ἀπὸ μυρίηρον μετίσιαμα.

Διότι ἀνεγνώρισεν ἔνα ἀπὸ τοὺς μεταλλίνους ἔπεινους κανίναδρους, περίενδεσμένους μὲ πράσινον δέρμα, εἰς τοὺς ὅποιους ὁ κ. Ρισανέλ ἔσχε τὰ χρυσά του νερίσματα. Δὲν ἔλαψεν γάλακτον, εἴχει!

Εἰς τὸ σκέπασμα του κανίναδρου ἔνα κεφαλαίο Ρ χραγμένον ἐπάνω εἰς ἔνα μπισκότο, — τὸ οἰκόσημον του ἔκατου μυριούσιου, — δὲ, τῷ αὔρην τὴν ἐλαχίστην κραυγὴν ἀκούειν.

Καὶ τὸ δεύτερον εὔρημα ἔκινε ἐπιστῆς ζωῆρὸν τὸ ἔγιοναρέον του γραμματέως. Ήτο ἔνα κομμάτι κητρίνου χαρτοπανίας (παπιτέουάλ), ἥτε ἔκεινα που κάμησαν διὰ τὰς συστημάτας.

Προσφανῆς καὶ ὁ φάκελος αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὸν κ. Ρισανέλ. Ο ἔκατον μυριούσιος εἴχε μεταχειρίσθη τέτοιος εἰς τὸ ταξεῖδι, διὰ νὰ φυλάξῃ χερτονύμισματα εἰς δέσμας αὐτὰ δέσκα. Η διπλὴ αὐτὴ ἀγκαλίψης ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν πρώην γέρωματα. Καὶ ἔφεισε πρόσφερη πολὺ, ἐξερράγη τέλος ὡς ἀγριωπός εὐρίσκων τὴν λύσιν προβλήματος, ἀπαρχούμενος αὐτὸν ἀπὸ πολλοῦ.

— «Ο, διάφορε, ἐφώναξε δυνατή, γωρίς νὰ τὸν μείλη ἀν τὸν ἀκόμουσον. Καὶ τα εἴγα ἔγω!.. Τοῦ δύο ἔκατον μυριούσια τὰ εἴχε ο Τζούλης. Ιστοῦ δὲν κατετέθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Λαζ-Πελούς! Ο κατεργάρης τὰ καυτάλασσε μαζὶ του καὶ γι' αὐτὸν μᾶς ἔφυγε!.. Μά θε τὸν ξανθό, ἀ, τώρα πρέπει νὰ τὸν ἔχαναβροῦ!

Καὶ ἔγκαλούθησαν νὰ ἔρευνοῦν τὴν περιοχήν, ἀκόμη δραστηριότερα ἀπὸ πρότα.

Μόνον ἡ ἔρευνη του Λουλού ἤλαττο. Οι λόγοι που διέφυγαν ἀπὸ τὸ στόμα του κ. Δυπὸν καὶ ἡ ἀγρία ἔκφραστος του προσώπου του, τὸν ἔτρομό του. Τέταρα δὲν ἔθελε νὰ εύρεθη ο Τζούλης διὰ νὰ πέσῃ στὰ χεριά του ἀγριώπου ἔκεινου, του ὅποιου η κακία τῷ εἶχεν ἡδη ἀποκαλυφθεί.

Άλλ' η εὐχὴ, η ἐπιθυμία αὐτὴ του Λουλού δὲν ἔμειλε, δυστυχώς, νὰ πραγματοποιηθῇ.

Μετ' ὅλιγον εἶδεν όλους τους Μαρκίνιούς, οι ὅποιοι ἔψυχαν διεσπαρμένοι ἐδῶ κ' ἔκει, νὰ προστρέχουν εἰς τὰς φωνάς ἔνδος ἔστιών, ὁ ὅποιος εἰς τὸν θρόνον θριάμβου, ακατανοήτου διὰ τὸν Λουλού, ἔφωντες:

— Αὐτὰ εἶνε δικά του!.. (Σελ. 142, στ. α)

Μετὸς τους ἔκατον μυριούσιους εἶχεν ἀγκαλίψηση, διστοὺ εἰς τὴν κοίτην του γειμάρρου, μεταξὺ των πετρών, εἶχεν ἀνακαλύψη δύο πράγματα, τὰ ὅποια επεδίκινες, λέγων:

— Αὐτὰ εἶνε δικά του!.. «Ενα φυ-

— «Ἐρ ιστ μτά!.. ἐρ ιστ μτά!.. (Γερμανικά: «ἔδω εἶνε!.. ἔδω εἶνε!..»)

Καὶ ὥρμησε πρὸς τὸ μέρος ὅποιον ἦκοντο αἱ κραυγαὶ.

— Ήτο ὡς ἔκατον μέτρα πορά κάτω, εἰς τὴν καυτήν, τὴν ὅποιαν ἐσημάτιζεν ὁ χειμωναρός. Τοῦ νερὸς ἐθράυστο ἔστε ἐπὶ πελωρίου βράχου, οἱ ἀστοῖς ἀνέκοπτε τὸν

— Τζούλη!.. Τζούλη!.. ποῦ εἶσαι;

Ο κ. Δυπὸν ἔτρεξεν ἀμέσως καὶ τοῦ

ἀρπάζειν ἀπὸ τὰ χεριά τὰ δύο πράγματα που εἶχεν εύρι.

— Ενώ τὰ ἔκυπτασε, τὸ πρόσωπόν του ἔφωτος ἀπὸ μυρίηρον μετίσιαμα.

Διότι ἀνεγνώρισεν ἔνα ἀπὸ τοὺς μεταλλίνους ἔπεινους κανίναδρους, περίενδεσμένους μὲ πράσινον δέρμα, εἰς τοὺς ὅποιους ὁ κ. Ρισανέλ ἔσχε τὰ χρυσά του νερίσματα. Δὲν ἔλαψεν γάλακτον; Μά εῖσι βεβαῖων!

— Καὶ τὸν ἔκατον μέτρα πορά κάτω, εἰς τὴν καυτήν, τὴν ὅποιαν ἐσημάτιζεν ὁ χειμωναρός. Τοῦ νερὸς ἐθράυστο ἔστε ἐπὶ πελωρίου βράχου, οἱ ἀστοῖς ἀνέκοπτε τὸν

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— «Ω, κύριε Λουλού! Εἰμι πολὺ σύντυγχος ποὺ σᾶς ἔχωνθέπι.

Ο μικρὸς του εἰχεὶς ἄγριαλιάση τὸ κεφάλι καὶ τὸν ἔφιλον μετέβαλεν ἐπὶ πελωρίου βράχου, καὶ τὸν κύριον τοῦ τρυφερότητα.

— Ο Τζούλης παρετήρησεν, οὐτὶ ἔλαπεις.

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτά; Εἴη η οὐρανούσια περιοχή;

— Μα τ' εῖναι αὐτ

Ιδη τὸν· ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητού, Κεφ. B

Ο ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΕΑΠΙΔΟΣ

(Αφιερωμένον εἰς τὴν Βολκανικὴν Συμμαχίαν)

Ἡ βραδὺν ἡτο μαύρη καὶ σκοτεινή· Ο δινεος ἐμκάτο, καὶ παγερόν φύσημι ἔκνει τὰς κορφὰς τῶν δένδρων, ἐνθα μακρόθεν ἡκούνετο ὁ ύδρυθος τῶν κυμάτων.

"Οπισθεν τῶν ὑάλων τοῦ παραθύρου μου, ἔκνεται τὸ σκοτεινὸν τοῦτο θέαμα ὀλίγην τρομαγμένη ἐνώπιον τοῦ μαστήριου τῆς ἀγρίου νυκτός. Ο ἄχος τῆς βροντῆς ἀποτύπως μὲ ἔκκινην γά διοισθορῷ, καὶ μὲ ἀνενήγητον τρόμον ἐπάλλε ἡ καρδία μου.

Ἄλλ' αἴρηντος, πολὺν ὑγρῆλαί εἰς τὸν ὅριζοντα, ἀστροῖς ὀφατὸς ἐφάνη. Καὶ ἡ ἀμυδρὰ αὐτῇ λάμψις μοῦ ἐφερεν ἐν τούτοις αἴσθημα τι ἀνακουφίσεως καὶ ἡσυχίας, σὰ μίαν ἀκτίνα ἐπλίδος, ἐν μεσοφῆ τιθελώδους νυκτός.

Τοῦ ἐλάχιστον αὐτὸν φῶς μήπως δὲν εἶναι ἡ ἀλπίς;

Ἐτις τὴν ζωὴν, πόσας φρούριος παλαίσμεν ἐντὸς μανῆς νυκτός, ἐν τῷ μέσῳ πυκνοῦ οχτόνος! Ωδούμενοι ἐκ τῶν προσβολῶν τῆς τύχης, δὲν δυνάμενα πλέον νὰ εδρωμεν τὸν ὅδον. Τὰ πάντα ταφάσσονται, τὰ πάντα συγχέονται, πέριξ ἡμῶν. Η καταγίς ητὶς μικάται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας, μᾶς ἀφίγει ἐκμηδενισμένους, πτωχὰ ναυάγια τῆς ζωῆς, χωρὶς δύναμιν χωρὶς θάρρους...

Ἄλλα, ἐν τῷ μέσῳ σωροῦ τοσιύτων ἐρεπτῶν, εἰς τὸ χάος τάσσονται φλίκεων καὶ φροντίδων, ἐγείρεται ὁ ἀστὴρ τῆς ἀλπίδος, λάμπει ἐπὶ τοῦ πλέον μαύρου οὐρανοῦ, ἐνθυρρύνει τοὺς πλέον ἀπελπισμένους.

Δοξασμένος Ρήνος

ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Πόσον ἀπαισία μοῦ ἐφάνη τὴν ἡμέρα ποῦ τὴν πρωταντίκουσα! Ο καταγάλλανος οὐρανὸς καὶ ὁ λαμπερὸς τῆς ήλιος μ' ἔκνανταν ἔξω φρενον. Καὶ βέραια δὲν ἡμιποδοῖς γά μ' εὐχάριστη, ἀφοῦ γὰ νὰ ἔλιθο χοντά της, εἰχα ἀφίση τοὺς γονεῖς, τὸν ἀδελφό μου, τὸ σπίτι μου τέλος.

Εἰχα τὴν ίδεα, ὅτι ποτὲ ὅσο καὶ ἀντίδοσα στας Ἀθῆνας, δὲν θὲ ἐσυνηθῆται αὐτὸν τὸν χαρούμενον ἥλιο, ὁ δόπιος πάντα μ' ὅλη τὴν συννεφιά, ἐστρουψάνει ἀπὸ μιὰ γνωστὴ τὸ οὐρανοῦ για νὰ γλυκοκαιρεῖσθαι τὴν εὐθυγράμμην αὐτὴ γῆ.

Ο· διαν συνεθεινε, στενοχωρημένη καὶ κάποιες με δακρυσμένα μάτια, ν' ἀναπλῶ τὴν χιονάρνην χώρα ποῦ εἰχε' ἀφίση, τι δὲν θάδινα γιά νὰ συννεφιάσῃ αὐτὸς ὁ οὐρανὸς ποῦ ἐντελῶς ἀπαυθής ἐβλεπε τὴν θλίψι μου!

Ἐπέρασε ἀρκετὸς καιρὸς ἀπὸ τότε. Η ζωὴ μου δὲν μετεβλήθη διόλου. Συχνὰ καὶ τώρα θυμοδύναι τὴν μελαγχολικὴ χώρα, εἰς τὴν δύοιαν ἐγεννήθην καὶ τὴν ἐπιθυμῶ. Οταν δύως συλλογισθῶ, ὅτι κάποτε πάλι θα πά τι νὰ ζησω, θως γιά πάντα, ἐκεὶ, αἰσθάνομαι ἐνα μεγάλο βάρος στήν

Τρικυμιώδης Θάλασσα.

ΧΘΕΣ, ΣΗΜΕΡΑ, ΑΥΡΙΟ.

Δάφνες, σηματες, χάρας γιορτή παντοῦ, σὲ κόθε μιὰ ἀκρη· Μὲ κάπου-κάπου ἔνα κρυφό πίκρας καὶ πόνου δάκρυ·

Στάχτη τὰ λόγια, τὰ δύνειρα, ἡ λάμψι, ἡ ἐμμορφία στάχτη στὸ ἀστέρι τοῦ σταύρου· καὶ στὴν Αγιά-Σοφία·

Δάφνες, σηματες, χάρας γιορτή, νικῶν, σακπίγγων φθόγγοι.

Νίκες πάντου, δόξες παντοῦ, μᾶς κι Ὁμηρόγγη· Δάμπιει πιὰ τὸ ἀστρο στέπερο·

ς τὸ δρόμο συντροφία γιά μᾶς—τοὺς Μάγους—κι ὁδηγεῖς τη φάτη—Αγιά-Σοφία—

Τώρα; Αστραπὴ μ' ἐπύφλωσε. Μεσουρανέι ἀπ' τὸ μῆνα σὰν ἥλιος τάστρο, Σάρωσε τὰ μαύρα δεστὰ τὸ κύμα...

Καμπάνες, λόγιες, λάβαρα μιὰ ἥχω, μιὰ λωραφία. Τὸ θάυμα· Μπαίνει δὲ Ρήγας μας μέσ' τὴν Αγιά-Σοφία...

24 Μαρτίου Τέλλος "Αγρας"

ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Τῆς προάλλες δύο γαλλικὰ πολεμικὰ κατέπλευσαν στὸ λιμάνι μας.

Μιὰ Κυριακή, κείνες τῆς ἡμέρας, ἡμον καθ' αμέντη στὸ μπαλκόνι μας: μάλιστα κι ἔβλεπα τὸν κόδομο ποῦ γύρεις ἀπ' τὸν πρωτινό τοῦ περίπατο.

Απὸ ψηλὰ λοιπόν, εἶδα μιὰ ἀπὸ τῆς ποδιώτιμες σκηνές τοῦ δρόμου.

Ἐνας μικρὸς περιόδος με τὸν πατέρα του. Ο μικρός, 7-8 χρονῶν πατέρα, φοροῦσε ναυτικὰ καὶ στὸ ναυτικό του σκούφο, γιὰ μόνο στολίδι, ήταν ἡ μαγικὴ λέξις: «Αβέρωφ».

Ἐνας Γάλλος ναύτης φάνηκε ἔξαρνα στὴν καμπή τοῦ δρόμου. Ο μικρὸς μόλις τὸν εἶδε, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἀφίνει τὸ χέρι τοῦ μπαλκόντου, προχωρεῖ καὶ χαιρετᾷ στρατιωτικῶς τὸ ναύτη.

Ο Γάλλος, σοφαρός, ἀνταποδίδει τὸ χαιρετισμὸν καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ δρόμο του λιγμένος στὰ γέλια.

Μεγάλη Καρδιά

καρδιά μου. Τί συμβαίνει λοιπόν; "Άλλαξ τόσο πολύ; Ό! κατί πολὺ φυσικό· Αγάπησα τὴν ώραία πατέρα μου καὶ τρεμα μόνο μὲ τὴ σκέψη διὰ δὲν θὰ τὴν ξαναδῶ.

ΠΡΩΤΑΠΡΙΔΙΑ

— Άληθεια! είπε τοῦ Τέλλου "Αγρα, μίαν ἡμέραν ποῦ ἐπηγάναμε περιπάτον καὶ τούτες εἶναι ἡ πρωταπολιτί! Τί ώραία ποῦ είναι νὰ παῖσταις νόστιμα παιγνίδια.

— Ναι! Φαντάσου δύος νὰ ἑπάρχουν πάντας τοιούτου Χάροντον ποῦ θυμόνουν!..

— Ω μά αὐτὸς εἶναι ἀνοσία.

— Καὶ μεγάλη μᾶλιστα.

— Η πρωταπολιτία ἔλθει. Καὶ ἡ πρώτη μοῦ δουλειά ἔτοι νὰ γελάσω τὸν Τέλλον "Αγραν." Άμα ἡλθε στὸ σπίτι μου νὰ μὲ πάρη νὰ πάμε περίπατο, τοῦ εἰπάν (ἡτο προσεχειασμένο) διὰ μόλις ἔφυγα γιὰ τὴν Λαυρίδα, [αὐτὸς τὸ εχοητοποιητείαν..

— Τώρα μόλις ἔφυγε. Αν τρέξης θὰ τὸν φάνας.

— Καὶ τὸν είδα ξεκαρδισμένος ἀπὸ τὸ παράθυρο, νὰ φεύγῃ μὲ δλην τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν του.

Τὸ μεσημέρι, ὅταν πάλι ἔλθει στὸ σπίτι, μετὰ μακρὰν δούποπορίαν, κατάκοπος, τοῦ ἔδωσαν μίαν ἐπιστολήν ἐκ μέρους μου περιέχουσαν·

— Φίλατες, «Ἔχεις λάβει τὸ Α'. Βραβεῖον τῶν Εκλογέων. Πηγαίνω στὴ Διάπλασι· εἶδες τὸν φάτη τοῦ σπίτιον του. Απὸ τὴν ζαρά του ἐπέταξε καὶ μὲ ηδονή.

— Καὶ πού εἶναι τὸ φυλλάδιο;

— Νάτο.

— Ανόλγη ἔνα φυλλάδιο μὲ ἔνα μεσοδόγιον:

ΤΕΤΑΡΤΗ
1
ΑΠΡΙΛΙΟΥ

— Άλλαξεν δὲν τὰ χρώματα τῆς Ιορδος. Τέλος, "Αγρ(ι)ος, ἀπειλητικός, μὲ χαιρετῶν τυχοδιάστατος.

— Δέν εἶναι ἀστεῖα αὐτά!

— Καὶ ἐνῷ ἔφευγε, ἐσκέρθην, πόσον δυσκολὸν εἶναι νὰ λέγῃ κανεὶς καὶ νὰ τὸν κάμην...

Φάσω

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Η Ἐλένη κρατεῖ μίαν ὄμβρελλαν καὶ λέγει:

— Τι ἐλέφρια ποῦ εἶναι!

— Καὶ δικρούλης Τοτός;

— Ηερέργο! Αμα τὴν πεζίνω ἐγώ, γινεταις κερετά.

— Εστάλη υπὸ τῆς Αιλίκας

* * *

— Ο Διδάσκαλος, ἔρωτε τὸν Κουφιοκεφαλάκην:

— Τὸ κρεβότι μὲ πόσα βῆτα γράφεται;

— Καὶ δικρούλης πετάσινει:

— Αν εἶναι γιὰ δυσ ἀνθρώπους, μὲ δυσ, ἀν εἶναι γιὰ εσάς, μὲ δυσ.

— Εστάλη υπὸ τῆς Ματωμένης Δόσης

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 144^{ος}

Διόσις Πνευματικῶν Ασκήσεων ἐξ δύον θέματος οι οποίους εἰσι τὸν Τέλλον Μαΐου, Ιουνίου καὶ Ιουλίου.

Απὸ σήμερον ἀρχίζει δὲν νέος 144 Διαγωνισμὸς ποδὲς εθεοῖς τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων. Οι κυριώτεροι δρόμοι εἰναι εἰς τὸν Τέλλον Μαΐου, Ιουνίου καὶ Ιουλίου.

Απὸ σήμερον ἀρχίζει δὲν νέος 144 Διαγωνισμὸς ποδὲς εθεοῖς τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων.

Απὸ σήμερον ἀρχίζει δὲν νέος 144 Διαγωνισμὸς ποδὲς εθεοῖς τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων.

Απὸ σήμερον ἀρχίζει δὲν νέος 144 Διαγωνισμὸς ποδὲς εθεοῖς τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ασκήσεων.

ειμπορούν ἀπλούστερα. Βέβαιως, εἰς τὰς Ἐκδόσεις του Σχολείου πρέπει νὰ μεταχειρίζεσθε τὴν γλώσσαν ποὺ θέλει ὁ καθηγητής σας, διότι ἔνας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τοῦ Σχολείου εἰναι νὰ μάθετε καὶ τὴν ἀρχαῖαν Ἑλληνικὴν. Εἰς τὴν Σ.Σ. ἔχετε τὴν ἀλεύθερην, νὰ στείλης καὶ περισσότερα χρῆματα εἰς γραμμάτωσμα! Ἐλληρόποιο τοῦ Δίου (τὰ ζητήθεντα ἑστάλησαν ὁ Ἀγανάκης δὲν θέλει νὰ δημοσιεύσῃ τὰς πολεμικὰς του ἐντυπώσεις, διότι, λέγεται, ἔχουν δημοσιεύθη πολλαὶ ἀριστεραῖς!) Τελεοῦται (ἔστειλα εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις) Μέλλοντα Ἐφευρέτηρη (τὴν ἐπουειωτὰς ἑστέιλα) Δαφνοτεφῆ Στρατηλάτην (οἱ λύσεις τῶν Ἐδδ. Διαγωνισμῶν πρέπει νὰ συνοδεύωνται μὲν δέκα λεπτά!) Ἀριστερήμ. Δ.Σ. (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνέργειας μὴ πτυχίες!) Διπλον τῆς Ἐλευθερίας (πολὺ καλά τὰ θεωρεῖς ὁ ἀδελφός σου, καὶ δὲ, πιστεύω νὰ ἔχεις λαβαράσθην¹ ἀγρόσιο πάντα τὰ ρυπαρογράφηματα!) Ἀμφιστάκην Κάρωπα (τὸ λάθος εὐνόητον, λέπτει ἔνας ἀστερίσκος) εἰς τὰς λύσεις τῶν Ἐδδ. Διαγωνισμῶν εἰμπορεῖ νὰ τιθεται τὸν νομαστὴν αὐλαῖον ἀλλοῦ τὸ φευδώνυμον! Ἐλληνικὸν Μεγάλεον (εἰδεῖς ποὺ τὸ ἐνόργανο, ἀλληληγορίαν νὰ μή, τὸ ἔχανακάμης τὰ στελλόμενα φαράν νὰ μή, τὸ ἔχανακάμης τὰ στελλόμενα διὰ τὴν Σ.Σ. πρέπει νὰ εἶναι πρωτότυπα καὶ διὰ ἀντιγραφαῖς!) Ἐνασθήτον Βράχον (κατόπιν τῶν ἐπηγήσεων ποὺ ἔδωσε, ἔχεις περπότην νὰ σταθῇ ἡ ἐπιστολή σου!) Αἰολέα (οἱ, οἱ παλαιώτεροι τῶν δεν ὑπολογίζονται εἰς τὸ ξεσπάθων διὰ νὰ δημοσιεύσηται τὸ δίορμο εἰς τὰς Λύτρας, πρέπει νὰ σημειώνεται μόνον αὐτὸν κατωθεν τῆς λύσεως, ἀνευ τοῦ φευδώνυμου!) Κυπριούχην Μέλισσαν (ἔστειλα), οἱ Αιματόβροχον Κύπρου (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεπάλουμα) Εὐλιγμένονταν Κλαιμάρην (εὔχομαι λοιπὸν νὰ προσδευτῇ) Ἀργοσμένον Πέλαιος, Ἐνδοξον Αερογάτηρ, Ἀφροδίτην Πετρού, Μέγαν Ναπολέοντα κτλ. κτλ.

Πολύτροπα: — Εἰς τὴν ὥραν² ἀριθ. 21 τοῦ θεοῦ φύλλου Μ. Ἀγγελίαν περὶ τοῦ Συλλόγου «Εὐωνίσι», κατὰ λάθος ἐγράψη, ὅτι ἡ Τελέοῦτα εἴναι ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν Πάδωφ, ἐνῷ εἶναι ἐν τῷ Πάδωφ τῆς Κύρου.

Τοῦ Συλλόγου Κ. Μαραγγέλης: — Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἔριθε τὸν λαγανὸν τοῦ ἐν Πλωμαρίῳ τῆς Μυτιλήνης παῖδαν καὶ ἀγαπητοῦ μνοῦ φίλου Εὐστρατίου Μαραγγέλη. Ήτο δικίας της 78 ἑτῶν, σεβασμιοῦ καὶ εὐποροῦ βιομήνας, καὶ διετέλει ἐὲ συνδεθῆται τῆς Διαπλάσεως ἀπὸ τὰ πρώτα ἔτη τῆς ἀρχούσεως τῆς τελευταῖς του πνοτῆς. Καθ' ὅλον αὐτὸν τὸ διάστημα, δὲν ἔπαισε νῦχατὴ θερμῶς τὸ πειριδικὸν μας, νὰ τὸ ὑποστηρίξῃ, νὰ τὸ διασιδῇ. Δὲν ἦτο μονού ὁ ἀρχαιότερος τῶν συνδρομῶν μου, καὶ ἔνας ἀπὸ τοὺς θερμότερους καὶ ἔνθυσιαστέρους. Αἰώνια ἡ μνήμη τοῦ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου καὶ πιστοῦ φίλου!

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Ε.

Ἐγκρίνονται: Διάφορα τοῦ Φαέδωτος, τοῦ Σελιγερμένου Κλαιμάρη, τοῦ Πόδου τῆς Ρόδου, τοῦ Διδυμοῦ, τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. — «Μία πρόληψις» τῆς Κυριακῆς Ακίνης. — «Ἡ ἀληθὴ εὐτυχία» τῆς Κυριακῆς Μελίσσης. — «Τὸ πάθημα τοῦ μικροῦ» τῆς Ησωτίνης Σάμουν. — «Πῶς μεγαλοποιοῦνται τὰ πρόγραμμα» τῆς Τρικυμίας. — «Ἀπὸ τὸ σχολεῖο» τῆς Ναυτοπόλεως. — «Τὸ καλὸ παιδί του Μη μὲ λημόνων». — «Διὶ ποῶται μου φωτογραφίαις» τῆς Αΐδρου τῶν Σπειρού. — «Διπλῆ πασχεία» τοῦ Τέλλου Αγρα. — Μικρὰ διάφορα, ἀνέκοδτα, παίγνια διαφόρων.

Οὐδὲν ἀπορρίπτεται αὐτὴν τὴν ἀρχούσα. Βέβαια δινάρια δὲν εἰσιν τὸν ἀνταπόκειται τὸν διαδικτύον τὸν δημοσιεύουσαν διλατεῖσθαι εἰς μίαν Σελίδα! Μπεταίται, διὰ τὴν ἀλληληγορίαν, διὰ τὸν οὐλόν τοῦν διλατεῖσθαι εἰς μίαν Σελίδα! Επειρένος δὲν πρέπει νὰ παραπονήσῃς διὰ τὸν δημοσιεύουσαν τὰ ἐγκεκριμένα σας. «Οὐ κλήρος ἀποφασίζει.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Οὐδὲν φευδώνυμον ἐγρέ γεται ἡ ἀνανεοῦσται, διὰ δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιούματος φρ. 1. Τὸ ἐγκρίνονται ἡ ἀνανεώμενα λογούν μέχοι τῆς τοῦ Νοεμβρίου 1914. «Οσα συνοδεύονται ἀπὸ Α δινάριον εἰς ἀγρόια, καὶ δύο ἀπὸ Κ εἰς κορτασιά.

Νέα φευδώνυμα: Ροδέσσα Αΐδρη, κ. (Λ. Μ.) Τροπαιούχος Ἐλλάς, ἀ. (Π. Κ.) Μίλα Μαραγγέλη, κ. (Ι. Σ.) Όρσα Ρόδος, ἀ. (Δ. Κ.) Αΐθητηρο Σάμη, ἀ. (Γ. Κ.) Δαφνοτεφῆς. Ήσως, ἀ. (Δ. Π.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιδινοῦν ν' ἀνταλλάξουν: τὸ Λουλούδι τῆς Καρδιᾶς (0) μὲ τὴν Αΐθητηρα 1821—1912 καὶ Τατανλιάν.

* * * Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Σιδηροῦν Προσωπεῖον, (τὰ εἰπαρεῖν αὐτὰ εἰς τὴν γλώσσαν ποὺ θέλει ὁ καθηγητής σας, διότι ἔνας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς τοῦ Σχολείου εἰναι νὰ μάθετε καὶ τὴν ἀρχαῖαν Ἑλληνικὴν. Εἰς τὴν Σ.Σ. ἔχετε τὴν ἀλεύθερην, νὰ στείλης καὶ περισσότερα χρῆματα εἰς γραμμάτωσμα!) Ναυτάκι τοῦ Ἀβέρωφ (ναὶ, εὐπορεῖς νὰ στείλης καὶ περισσότερα χρῆματα εἰς γραμμάτωσμα!) Ἐλληρόποιο τοῦ Δίου (τὰ ζητήθεντα ἑστάλησαν ὁ Ἀγανάκης δὲν θέλει νὰ δημοσιεύσῃ τὰς πολεμικὰς του ἐντυπώσεις, διότι, λέγεται, ἔχουν δημοσιεύθη πολλαὶ ἀριστεραῖς!) Τελεοῦται (ἔστειλα εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις) Μέλλοντα Ἐφευρέτηρη (τὴν ἐπουειωτὰς ἑστέιλα) Δαφνοτεφῆ Στρατηλάτην (οἱ λύσεις τῶν Ἐδδ. Διαγωνισμῶν πρέπει νὰ συνοδεύωνται μὲν δέκα λεπτά!) Ἀριστερήμ. Δ.Σ. (εὐχαριστῶ διὰ τὰς ἐνέργειας μὴ πτυχίες!) Διπλον τῆς Ελευθερίας (πολὺ καλά τὰ θεωρεῖς ὁ ἀδελφός σου, καὶ δὲ, πιστεύω νὰ ἔχεις λαβαράσθην¹ ἀγρόσιο πάντα τὰ ρυπαρογράφηματα!) Ἀμφιστάκην Κάρωπα (τὸ λάθος εὐνόητον, λέπτει ἔνας ἀστερίσκος) εἰς τὰς λύσεις τῶν Ἐδδ. Διαγωνισμῶν εἰμπορεῖ νὰ τιθεται τὸν νομαστὴν αὐλαῖον ἀλλοῦ τὸ φευδώνυμον! Ἐλληνικὸν Μεγάλεον (εἰδεῖς ποὺ τὸ ἐνόργανο, ἀλληληγορίαν φαράν νὰ μή, τὸ ἔχανακάμης τὰ στελλόμενα φαράν νὰ μή, τὸ ἔχανακάμης τὰ στελλόμενα διὰ τὴν Σ.Σ. πρέπει νὰ εἶναι πρωτότυπα καὶ διὰ γραφαῖς!) Ἐνασθήτον Βράχον (κατόπιν τῶν ἐπηγήσεων ποὺ ἔδωσε, ἔχεις περπότην νὰ σταθῇ ἡ ἐπιστολή σου!) Αἴολέα (οἱ, οἱ παλαιώτεροι τῶν δεν ὑπολογίζονται εἰς τὸ ξεσπάθων διὰ νὰ δημοσιεύσηται τὸ δίορμο εἰς τὰς Λύτρας, πρέπει νὰ σημειώνεται μόνον αὐτὸν κατωθεν τῆς λύσεως, ἀνευ τοῦ φευδώνυμου!) Κυπριούχην Μέλισσαν (ἔστειλα), οἱ Αιματόβροχον Κύπρου (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεπάλουμα) Εὐλιγμένονταν Κλαιμάρην (εὔχομαι λοιπὸν νὰ προσδευτῇ) Αργοσμένον Πέλαιος, Ενδοξον Αερογάτηρ, Αφροδίτην Πετρού, Μέγαν Ναπολέοντα κτλ. κτλ.

Τόποις «Ἄνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Αΐθητηρος Αποστολοπούλου Πλατεῖα Αγ. Θεοδώρων. — 2549.

Τόποις «Άνγης Α